

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. (Køge—Kværkeby-Banen).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1647; Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 129).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Philipsen): Som det fremgaar af Betænkningen, er hele Udvalget enigt om at tilraade Lovforslagets Vedtagelse. Jeg kan derfor indskrænke mig til at anbefale dets Overgang til tredje Behandling.

Johan Knudsen: Det foreliggende Lovforslag blev henvist til det Udvalg, der behandler et Lovforslag, som jeg omfatter med særlig Interesse, fordi det berører den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Lovforslaget om Esrom-Banen. At Udvalget har ilet med at give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, betyder forhaabentlig og antagelig ikke, at det ser med mindre Velvillie paa det sidstnævnte Lovforslag. For øvrigt kan jeg ganske henholde mig til Udvalgets Erklæring og paa min Gruppes Vegne give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2479) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Behandling af folkekirkelige Retssager.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3299).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Moltesen: Dette Lovforslag ophæver de kirkelige Domstole, men samtidig bestemmer det, at ved Behandlingen af fol-

kekirkelige Retssager kan i visse Tilfælde folkekirkelig, det vil sige sagkyndig Hjælp tilkaldes. Som man ser af § 1, kan nemlig, naar Sagen vedrører Embedsforseelse, eller den har Berøring med den paagældendes Embedsførelse, Lære eller Levned, folkekirkelig Medvirken finde Sted. Hvis Sagen drejer sig om en Præst, tilkaldes en Provst og en Præst, drejer den sig om en Lærer i Folkeskolen, tilkaldes en Provst og en Lærer. I visse Tilfælde, som omtales i § 5, nemlig naar Sagen angaar Præsters Levned og Lære — her er kun Tale om Præster, ikke om Lærere eller andre gejstlige eller kirkelige Personer —, skal folkekirkelig Medvirken finde Sted. Baade hvor der kan og skal finde folkekirkelig Medvirken Sted, drejer det sig om Sager, der rejses fra Myndighedernes Side. Men i § 9 og de følgende Paragraffer bestemmes det, hvorledes der skal forholdes, naar Sagen rejses fra Menighedens Side. Det sagkyndige Element skal da øges med Repræsentanter for Menigheden. Lovforslaget er her dannet i Lighed med Loven af 12. April 1892 om Behandling af søretlige Sager, og det falder næsten helt og holdent sammen med det Udkast til Lov, som det kirkelige Udvalg affattede.

De kirkelige Domstole vil altsaa kunne afskaffes, hvis dette Lovforslag vedtages. Som det høje Ting ved, er de kirkelige Domstole nu Provsteretterne, der udenfor København bestaar af Underdommeren og Provsten, Landemoderne, der bestaar af Stiftamtmanden og Biskoppen, og Højesteret. Det er ganske ejendommeligt, at det gejstlige Element forsvinder, naar man kommer op til den øverste Instans, Højesteret; men det hænger vist sammen med, at oprindelig førte Kongen Forsædet i Højesteret og deltog i Domsafsigelsen, og han repræsenterede jo som Førstebiskop, summus episcopus, det gejstlige Element, der altsaa nu er forsvundet. Under disse kirkelige Domstoles Afgørelse hører for Tiden 3 Omraader, nemlig Embedsforseelser, vrang Lære og forargeligt Levned fra Præsters, Læreres og visse kirkeligt ansatte Personers Side. Almindelige borgerlige Forbrydelser fra disse Personers Side hører naturligt under de borgerlige Retter, men Praksis har været, at Justitsministeriet efter Aftale med Kultusministeriet har nedsat en Kommission, sammensat paa samme Maade som den nuværende Provsteret, til Undersøgelse og Paadømmelse ogsaa af rent borgerlige Sager, idet man har ment, at der maatte stilles andre — og skarpere — Krav til dem, der i særlig